

A KÉSZÜLŐ FÉNYPONT-OKTATÁSRÓL

„Inspirációs jegyzet”

Írta: Cs. Szabó Virág

Fénypont Kreatív Műhely Közhasznú Alapítvány

2009.

Elérhetőség:

www.fenyhordozok.hu

fenyoktatas@gmail.com

„Szemléletváltás szükséges”

Évek óta elszántan faggatom a szülőket, a gyerekeket és a pedagógusokat arról, hogy is érzik magukat a jelenlegi, „iskolakeretű” oktatási-nevelési lehetőségek között. A visszajelzéseket hallgatva idáig nagyon kevés olyannal találkoztam, amely pozitív kicsengésű lett volna (ezen „ritka” lelkesedők is az alternatív iskolában dolgozók, tanulók közül kerültek ki). A „miértjeimre” sokféle válasz érkezett, de a felsorolásokban minden esetben helyet kapott a következő két ok:

- *A személyes kibontakozásra való lehetőség hiánya, azaz az egyedi képességek, adottságok, a kreativitás és a tehetség kiaknáz(hat)atlansága* (ezt panaszként rótták fel nemcsak a diákok és szülők, de tanítványaikra és önmagukra egyaránt vonatkoztatva a pedagógusok is!)

- *Az elmélet jelentős túlsúlya a gyakorlattal szemben.*

A Fénypont Kreatív Műhely Közhasznú Alapítvány oktatási területének önkéntes munkatársai azon megoldásokat, módszereket kívánják kidolgozni, és a gyakorlatban jól működő szerkezetbe, egységbe rendezni, amelyekkel a fenti és az idáig még nem említett problémákat ki lehet küszöbölni egy óvoda, iskola mindennapi működése során, és amely által inspiráló, építő légkört lehet teremteni egy jól működő, saját oktatási intézményben.

A módszer születéstörténete

A módszer alapja tizenhárom évvel ezelőtt, inspiráció útján született, Szabó Virág közvetítésével. Azóta a program világnézetével sokan tudtak azonosulni, így mára kialakult egy kis létszámú csapat, amelynek tagjai nemcsak a lelkesedés, de a tettek szintjén, a mindennapokban is felvállalták a közös munkát. A jelenlegi tagok között nemcsak pedagógusok, de különféle területek szakemberei, és lelkes szülők is vannak. Csatlakozni mindazok - továbbra is - tudnak, akik változtatni kívánnak, és úgy érzik, kellő elkötelezettséggel, inspiráltsággal részt vennének a folyamatban – a jövő generáció segítéséért.

A program kidolgozói – akik saját területükön hiteles, felkészült szakemberek – nemcsak az elme, hanem a szív erejét is működtetik; inspirált egyéni utakat, és közösségben kikísérletezett módszereket követve. A csoportos alkotómunka komoly hangsúlyt fektet az önismeretre – éppen ezért rendszeresek „házi” képzéseink, amikor is a tagok egymásnak

ajánlják fel tudásukat, az egyéni és csoportos épülés céljából -, illetve az egység kialakítására, az együttműködésben rejlő erők felszínre hozására; míg az egyéni keresések inspirált kalandozások, amelyek az adott ember saját lehetőségeire és azok kiterjesztésére, felfedezésére építenek. Így a csoport tagjai nemcsak segítőként vesznek részt a folyamatban, de eszközöket és komoly motivációt kapnak az önfejlesztésre, és a kibontakozásra.

Világnézeti háttér

A korábbi híreket pontosítva: nem spirituális oktatási program létrehozása a célunk. A „címkéket” és a „skatulyákat” – a háttérünket adó alapítványhoz hasonlóan – elkerülnénk. Mozgalmunk lényege éppen a nyitottság, az egységben való gondolkodás, vagyis egy szintézis-alapú módszer megteremtése és pontos kidolgozása, majd gyakorlatba ültetése.

A célunk: használni, segíteni, támogatni – nem pedig korábban kialakult kategóriáknak megfelelni. Éppen ezért – a gyakorlati megvalósulás után is – intézmény-együttesünk munkatársai éberrel figyelik majd a program mindennapos alakulását, és változtatnak ott, ahol szükséges a változtatás ahhoz, hogy a megvalósulás működőképes és hatékony lehessen.

Motiváltak arra vagyunk, hogy egy olyan intézmény-együttest hozzunk létre, amely BOLDOG, felkészült, a világra nyitott és épp ezért tanulni vágyó gyerekekből - életképes, tetterős, magabiztos, kreatív, egészséges felnőtteket nevel, akik képesek saját mindennapjaikban a teljességet megélni, ezzel példát mutatva, és inspirálva másokat.

Nem korábbi példák alapján haladunk, helyette saját meglátásainkat, megérzéseinket, tudásunkat, tapasztalatainkat és inspirációnkat követve építkezünk. Természetesen „átfedések” nyilvánvalóan és szükségszerűen lesznek más intézményekkel, de nem is vágyunk a „spanyolviasz” feltalálására. Működőképes oktatási program létrehozása a cél, amelyben mindenki – gyerek, tanár, szülő – jól érzi magát, ennek következményeként pedig tehetségét és életörömét mozgósítva vesz részt az együttműködésben.

A program világnézetének bázisát éppen a már említett nyitottság adja: nyitottság az emberre, nyitottság az emberi kreativitásra, és nyitottság a világra. Ez a „befogadó” attitűd megnyilvánul a tananyagban, annak „tálalási” módszereiben, illetve a kommunikációban (kolléga és gyermek, kolléga és kolléga, illetve – szándékaink szerint – gyermek és gyermek között is, csakúgy, mint a szülőkkel és a külvilággal való együtt haladás során).

Arra a meggyőződésre építkezünk, miszerint **minden ember egyedi és megismételhetetlen**, azaz az alaptudás élményközpontú (emlékezetes!) átadásán túl a tanító-

nevelő szakember kötelessége az egyéni képességek, adottságok felszínre segítése, és erősítése.

Ahhoz azonban, hogy ez a közös alkotómunka (tanár és gyerek között) bizalom-alapúvá válhasson: elengedhetetlen a pedagógus szakmai és emberi rátermettsége, és különösen nélkülözhetetlen hozzá stabil ÖNISMERETE, emberismerete. Ha ugyanis az adott szakember nincs tisztában saját magával, és nem él tudatos harmóniában (kint és bent) – képtelen önzetlenül, türelemmel, értő érzéssel, és érző értéssel szárnyaláshoz segíteni egy önismereti útján épp csak elindult gyermeket (nem is lehet inspiráló példa számára).

A nyitottsághoz az is hozzátartozik, hogy felekezeti, politikai elkötelezettséget nem vállalunk fel, nem adjuk oda magunkat egyetlen irányzatnak sem. Mozgalmunk lényege: **ha sok tetre és változtatásra kész, tehetséges egyén összeadja az erejét – abból érték (egység) születhet.**

Értékteremtésre törekszünk, amely a jó szándék, a tudás, a tapasztalat és a kreativitás szövetségéből építi fel magát.

Módszerünk alappilléreiből a következő fejezet ad ízelítőt.

E bevezetés végén következzen egy **FELHÍVÁS**:

Folyamatosan várjuk azon tetre kész pedagógusok, szakemberek, szülők, gyerekek és szponzorok megkeresését, akik úgy érzik, hogy örömmel hozzátennének programunk megvalósulásához.

Belföldi bankszámlaszámunk: OTP 11734004-20471860

Külföldi bankszámlaszámunk: (IBAN) HU20 1173 4004 2047 1860 0000 0000

A Jövő Óvodája – Iskolája

Egy Új Kor hajnalán várakozunk. Minden változásban van, komoly és intő jelzés erre bolygónk megannyi (vész)reakciója, a világban zajló számtalan – legtöbbször – fenyegető és eltorzult jelenség. A lelki utat járók erről már meggyőződéssel beszélnek, de a matéria emberei is – a tények mentén haladva – erősen gyanítják: bolygószerű átalakulás van, lesz (és szükséges is). Kívülről érkehetnek a (fájdalmas) inspirációk (pl. természeti katasztrófák, háborúk formájában), de változtatni csak és kizárólag az EMBER tud a fennálló helyzeten. Az egyén és a közösség felelőssége a folytatás. Mindenkié, kivétel nélkül.

A nagy feladat így nem más, mint az egyén és a közösség felkészítése a pozitív irányú változtatás képességére, a tettekre, máskülönben nincs esélye a Föld bolygónak – és az emberi fajnak – a fennmaradásra. Törekvések erre a felkészítésre már akadnak, de a tényleges (tömeges) elinduláshoz az eddiginél jóval komolyabb, tudatosabb (személyes és kollektív) elköteleződés szükséges.

Az első lépés a felkészítés folyamatában mindenképpen (a tudatos önfelfedezés után) a szülők (rá)nevelése egy bölcsebb létformára, hogy ők, és aztán egy „rátermett” óvoda-iskola a jelen és a jövő generációt együttműködő partnerként engedhesse majd felelős felnőtt-útjára. **Bolygónk és embertársaink sorsa ugyanis gyermekeink, unokáink kezében van, így nem mindegy, hogy milyen útravalóval hagyják el gyermekkorukat.**

A MOST feladatairól beszélek, hiszen immár az utolsó pillanatokban vagyunk a változtatáshoz! Aki még mindig csak halogat, ahelyett, hogy tettekre váltaná álmait, hamarosan arra ébred: elkésett a segítő munkában.

Intézmény-együttesünk (egyik) fő célja e felkészülési folyamat biztosítása a benne résztvevőknek. A másik fő cél pedig: boldog, teljes, sikeres, tudatos emberléthez való hozzásegítés, amely persze szintén összefügg egy újabb közösségi reménnyel: a boldog, tudatos, alkotó emberek szövetsége talán boldog, tudatos, alkotó társadalmakat hozhat létre, itthon és külföldön. Világszerte. De ez már a jövő zenéje...

A Fénypont-oktatás alappillérei

A következő alapelvek saját tapasztalataink, és a megkérdezettek tapasztalatainak tükrében fogalmazódtak meg. A jelek szerint a jelen oktatásának problémáiról közel azonosak az észrevételek, ahogyan a jövő iskolájáról szóló remények is harmonizálnak egymással.

Ha Te is így érzed, ösztönző üzenetünk: **Fogjunk Össze Egy Jobb Világért!** A program megvalósulása ugyanis **csak összefogással lehetséges**. Az idő pedig rohan... Lehet, hogy éppen Te hiányzol a Teljességhez?

Szubjektív vallomás: *Gyerekként, és főként már kamaszként erősen hajtott az önkeresési és a bizonyítási vágy, az alkotás tüze (utólag belátom) fokozott erővel égett bennem. Égett – az iskola meg igyekezett mielőbb kioltani azt. Az ellenállásom kemény fal volt - lehetett szó akár intézményi, akár pedig személyi behatásokról. Így nem voltam könnyen kezelhető gyerek (melyik gyerek az?), bár nem magatartásbeli problémáimmal, hanem érzékenységgemmel, szokatlan eszméimmal, lelki alkatommal, kommunikációs furcsaságaimmal vívtam ki ellenszenvet „skatulyákat” kedvelő tanáraimban.*

*/Örök hála és köszönet azoknak a példás pedagógusoknak, akik elfogadják a „különbözőséget” – a minden diákban felfedezhető egyediséget! Őket valódi mestereknek tartom: gyógyítóknak és inspirálóknak! Szerencsére volt lehetőségem néhányukkal találkozni, már akkor is! Tehát minden esetben: tisztelet a kivételnek!/
Hogy mi volt számomra nehézség az iskolában?*

Nem a tanulás – hanem a tudás „tálalásának” érdektelen módja. A közöny, amit nem lehetett nem észrevenni.

Nem a szabályok – hanem az értelmetlen kötöttségek, amelyek valójában szükségtelenek voltak (és ezt tudta ám mindenki!), és sikeresen blokkolták az életkedvet és az örömet.

*Nem a hierarchia – hanem a hatalmi játszmák, az **önismeret általános hiánya** és az ennek következtében fellépő eltévelyedések, bántások, ösztönös vagy tudatos sárba tiprások, kommunikációs könyörtelenségek.*

Nem az emberek – hanem a hozzáállásuk. A közösség hiánya. A közöny, a közöny és megint csak a közöny... ami a tanárban már ott van, és a gyerekekben nemrég még nem volt ott, de most már... mert ragadós ám! Olyan, mint a járvány.

*Nem az általam akkor szükségtelennek értékelt tananyagok átadása, a sok elmélet – hanem a **gyakorlat hiánya, az életre való felkészítésről való megfélelkezés, a tartalmatlan vizsgáztatás és feleltetés nyűgje, és megint csak a közöny...***

A szöveg kizárólag olvasási célokra használható.

Az, hogy mindenki valamilyen (leginkább milliósínű). És éppen a gyermekkor-kamaszkor lenne alkalmas időszak ezen „milyenség” felfedezésére. A hagyományos iskola mégis ennek lehetőségét fojtja meg gyökereiben, és kényszerít semmitmondó „magolandók” befogadására, amelyeket hasznosítani azóta sem lehetett. A hiányok annál inkább tetten érhetők... Ráadásul önmagamról nem tanultam semmit ott és akkor – ha csak nem jöttem rá (magamtól) a bölcsességre, miszerint maga az ÉLET tanít –, holott arra szomjaztam leginkább, és arra, hogy kiderítsem, mire vagyok képes, miben vagyok erős, és miben kell jobbra válnom. A kérdések megfogalmazódtak ugyan – azonban az iskola válaszai elmaradtak saját fejlődési igényeimre. Ellenszélben vívott kísérleteim nyomán kaptam meg az irányaimat, miközben – és ehhez ma is tartom magam –, a fogcsikorgatva, időt rabolva elsajátított tananyag azóta régen feledésbe merült, használatlanul. És ha az ember alkotni, teremteni vágyott, előbb-utóbb figyelmeztetést kapott: inkább a tanulmányaidra koncentrálj... vagy jöttek a gyenge osztályzatok, amelyek miatt a továbbtanulás máris meghiúsulni látszott... a továbbtanulás, amely diplomát hozott ugyan, de... Nem folytatom.

És mégis: hálát mondok mindezért. Hálát mondok és érzek, mert ha akkor és ott nincs így, ma nem érzem rendíthetetlen elszántságomat és azt, hogy TENNI KELL, változtatni.

Mert ha nincs így, ma nem vagyok biztos abban sem, hogy saját gyermekemet már a Jövő Iskolájába kívánom járatni – férjemmel egyetértésben -, hogy felejtésre ítélt adatok helyett inkább a szárny-nyitogatásra összpontosíthasson, és a boldogság művészetének gyakorlására... velünk, mint gyakorló szülőkkel együtt. Engem - mint a lassan már harmincasok táborát erősítő idealistát – a Múlt Iskolája (a soraimat visszaolvasva értem csak meg) küzdeni tanított. (Milyen kár, hogy nem mindenkire hatott így ez a rendszer – hány és hány lelkiileg sérült tizenennyolc évest enged(ett) útjára, akik azóta sem tudtak gyógyulni és felejteni!) Ám a Jövő Iskolája már más eszközökhöz kell, hogy nyúljon: sarokba szorító, lázadást szító attitűd helyett inkább kommunikáljon a szeretet nyelvén, inspirálva... hogy az együttműködés során ne (sokszor gyógyíthatatlan) sebek, hanem valódi szárnyak születhessenek...

A szöveg kizárólag olvasási célokra használható.

Ennek megfelelően számunkra a leglényegesebb **alapelvek** a Fénypont-oktatásban a következők (a teljesség igénye nélkül):

1. A Fénypont-oktatásban résztvevők pozitív életszemléletet gyakorolnak, ezt tudatos önfejlesztéssel érik el, és példájukkal inspirálnak erre másokat is.
2. Értékeket közvetítenek, a rombolás helyett az építésre fektetve a hangsúlyt.
3. Test – szellem - lélek egységét vallják, és e szerint is élnek, tanítanak, nevelnek. Saját életük a példa az egészséges életvitelre, amelynek módszereit közvetítik egymás és a gyerekek felé is. Folyamatos, tudatos önfejlesztést végeznek mindhárom síkon, és ehhez szokatják tanítványaikat is.
4. Az önismeret számukra kiemelt jelentőséggel bír.
5. Az óvoda és iskola a gyerekeket arra neveli, hogy a Nagy Egység részeként értékeljék önmagukat – és rájöjjenek arra, hogy minden összefügg mindennel – a tananyagban és az életben egyaránt.
6. Otthonos, hangulatos közegben okít és nevel, biztonságos, barátságos közeget biztosítva így a nevelők és a gyermekek számára egyaránt.
7. Az alkotás, a művészetek személyiségformáló erejét hangsúlyozza.
8. Fókuszban tartja az egyéni képességek, adottságok fejlesztését, a tehetséggondozást.
9. A hagyományokra alapoz, azokat aktualizálja a 21. századi ember számára, a mindennapok gyakorlatába is beépítve azokat.
10. Közösségi létformához szoktat.
11. Környezettudatos életmódra nevel.
12. Munkára, alkotásra, a tevékenységekben fellelhető örömök észrevételére nevel.
13. Testtudatosságra nevel.
14. Önkifejezésre ösztönöz és segít elsajátítani annak fortélyait.
15. Elősegíti az eredményes kommunikációt.
16. Empátiára, a különbözőség elfogadására nevel.
17. A kreativitás előmozdítását tűzi ki célul.
18. Praktikus, gyakorlati nevelést biztosít az elméleti tananyag elsajátítása mellett.
19. Izgalmasan, érdekesen, sokszínűen, az összefüggéseket láttatva tálalja a tananyagot.
20. Szemléletet ad, segít feldolgozni a világot.
21. Megtanítja, hogyan kell tanulni, gondolkodni.
22. Megfelelően motivál.
23. Élményszerű oktatást hoz, sok praktikus ismerettel.
24. Egyéni és csoportos odafigyelést biztosít.

25. Azonos elbírálásban részesít mindenkit, mindenki megkapja az esélyt a bizonyításra.
26. Minden gyerek számára lehetőséget biztosít, hogy bizonyos kereteken belül, a saját tempójában haladjon.
27. Minden gyermeknek lehetősége van kipróbálnia magát különböző területeken, hogy megtalálhassa a számára ideális hivatást és hobbit.
28. Minden gyereket „egyéenként” kezel – a személyre szabott figyelem és fejlesztés épp úgy teret kap az oktatásban, akárcsak a közösségi szellemre való nevelés.
29. Egészséges önbecsülésre tanít, és mások megbecsülésére.
30. Élni tanít - a jelenben (itt és most).

Pedagógusok a Fénypont-oktatásban

Ahhoz azonban, hogy mindez realitássá válhasson, olyan szakemberekre (program-kidolgozókra, tanárookra, pedagógusokra) van szükség, akik kellő önismerettel rendelkeznek a feladatban való helytálláshoz.

A program jelenlegi kidolgozói felvállalták a tudatos önképzést, az önismereti úton való járást, mert egyrészt ez létezésük természetes velejárója, másrészt pedig tisztán látják, hogy a Fénypont-oktatás csak úgy válhat valósággá, megőrizve tisztaságát, ha folyamatosan „értő-érző kezekben” van, marad.

*E gondolatsor honlapon való megosztásának célja kizárólag az inspiráció, abban a reményben, hogy közös utakat találva továbbhaladunk a megvalósítás útján. Ha valaki saját elképzelései alapján „ráépít” az itt közölt eszmékre – rendben van. Azonban úgy gondoljuk (és saját tapasztalatunkból állíthatjuk is), hogy a legtöbb szép indítvány éppen ezen a ponton bukik el: félelemből, bizalmatlanságból, szabadságvágyból stb. az összefogás erejét nélkülöző, egyéni útkeresések indulnak, amelyek legtöbbször hiányosabban valósulnak meg, mint az eredeti terv, épp azért, mert a tény az, hogy **együtt komolyabb erőt képviselünk**, mint egyedül, vagy kiscsoportokban. **Ha összeadjuk erőinket, együtt csodákra vagyunk képesek.** Ez válasz egyben a bizonytalankodóknak is: az, aki félelemből, kisebbségi komplexus miatt nem jelentkezik mozgalmunkba (számtalan a példa erre), az legalább a cél kedvéért erősítse meg magát, és bizzon abban, hogy előbb-utóbb megtalálja a helyét a programban, mert valami nagyon szép „dologhoz” akkor is ért, ha még nem tud róla. Talán épp a „hívást meghallani” a jelzés arra, hogy itt az idő az önmozgósításra, az önfelfedezésre. A Fénypont törekvése pedig minél többféle önismereti képzést biztosítani a keresőknek, így felkészítve őket*

*a tényleges „munkára” (ezáltal a kételkedők segítő kezet is kapnak az elinduláshoz). **Minden erőre szükségünk van ahhoz, hogy a Fénypont-oktatás álomból valósággá válhasson – egy szebb, őszintébb jövő érdekében.***

A Fénypont Kreatív Műhely rendszeresen hirdet, illetve egyéni, csoportos igények szerint megvalósít különféle témákra épülő **felnőtt önismereti képzéseket** azért, hogy így segítse az útkeresőket, szakmai tudást adjon át, és nem utolsósorban: összefogásra buzdítson sokirányú tervei megvalósításában. Az egyre gyarapodó képzés kínálat folyamatos kidolgozás, fejlesztés alatt áll – így az egészen fiataloktól a szépkorúakig bárki jöhet hozzánk tanulni, felfedezni, feltöltődni.

Számtalan eset van, amikor olyan személyek csatlakoznak egy-egy táborunkhoz, képzésünkhöz, akik úgy gondolják, hogy előttük már zárva vannak a kapuk: belemerültek a mindennapok „ördögi köreibe”, és a kreatív énjüket teljesen háttérbe szorították. A Fénypont-munkatársak meggyőződéssel – és immár sokrétű tapasztalattal – állíthatják: nincs ez így. Van, aki közel a nyolcvanhoz szabadította fel nálunk a mélyen lezárt, korábban talán nem is sejtett adottságokat, tehetséget – és azóta is alkot, szárnyal, kinyitotta a boldogságra önmagát. Ugyanígy: szeretettel várjuk pedagógia programunk kidolgozásához azokat a már nyugdíjas pedagógusokat is, akik nyitottsággal, szeretettel átadnák nekünk tudásukat, tapasztalatukat – a szebb jövő érdekében. Szükség van a múlt – jelen - jövő harmonizálására ahhoz, hogy teljes értékű képzési programot sikerüljön kidolgoznunk. Elvetnünk soha nem kell azt, ami jól működik – csak épp a jelen és a jövő gyermeke számára kell aktualizálnunk azt.

A program kidolgozásához – eddigi meglátásaink szerint – a következő tulajdonságokra van elsősorban szükség:

Nyitottság, kreativitás, tettvágy, tanulásvágy, tudás egy bizonyos területen (nem feltétlenül pedagógiai), az önismereti úton való haladás, játékoság, lelkesedés, bizalom a cél irányában. Elszántság és tűz! Ha ezekkel – úgy érzed -, rendelkezzel: szeretettel várjuk jelentkezésedet a megadott e-mail címen. Természetesen a program kidolgozói nem válnak szükségszerűen Fénypont-pedagógussá.

A szöveg kizárólag olvasási célokra használható.

A **Fénypont-pedagógussá** váláshoz a következő alaptulajdonságok szükségesek:

Lényeges a pozitív gondolkodás gyakorlati működtetése életükben.

Mindennapi létezésük a példa a teljességre, az életörömrre.

Nyitottak, rugalmasak, jókedvűek.

Tudnak és szeretnek játszani.

Játszva tanítanak.

Szeretik és szívesen alkalmazzák a humor eszközeit.

Érzékenyen és értőn kommunikálnak.

A tanulást, az önfejlesztést élményforrásnak tartják (saját életükben is).

Tudatosan fókuszálnak saját fejlődésükre, az önismeretben való haladás benső igényük.

Ismerik és képesek kezelni “benső gyermeküket”.

Kívül-belül harmóniát élnek, a teljességre törekszenek.

Az egészséges életmód hívei.

Felelősen és tudatosan gondolkodnak, élnek.

Képesek az összpontosításra.

Szeretik a gyerekeket, és a legjobbat akarják kihozni belőlük, akárcsak a kollégáikból.

Bölcsen kezelik a konfliktusokat.

Problémamegoldó képességük fejlett.

Kedvelik a csoportmunkát, a közösségben való (együtt)működés természetes számukra.

Szakmailag felkészültek, szívesen tanulnak újat.

Nyitottak a reformokra, az új módszerekre.

Kreatívak, az inspiráció legalább annyira lényeges eszközük, mint a gondolat ereje.

Felelősen gondolkodnak embertársaikról, a bolygóról.

Ezek azok az alaptulajdonságok, amelyek szükségesek ahhoz, hogy egy hozzánk jelentkező pedagógus Fénypont-pedagógussá válhasson. A másik feltétel: speciális módszertani képzésünk, a **Fénypont – pedagógus - képzés** elvégzése, amelynek programja szintén kidolgozás alatt áll, és amely elképzeléseink szerint idővel hivatalos, akkreditált képzéssé nőheti ki magát.

Önismeret és önelfogadás nélkül hogyan is lehetne bárki felkészült a nevelőmunkára, a gyerekek felé való példamutatásra? Tudatos célunk, hogy e felkészítő, gyakorlati képzések által ne csak az esetleges jövőbeni együttműködésre fókuszáljunk és fókuszáltassunk, hanem az úton járás örömeire is, hiszen minden képzésben résztvevő gazdagabbá válik ezen önfelfedező kalandozások által, a konkrét állás elnyerése nélkül is. Lényeges megtanulnunk,

hogyan nem csak a cél, de maga az út is érték. Ezt fontos tudnia egy (jövendő) Fénypont-pedagógusnak...

Egy Fénypont-pedagógus mindennapjai

A teljesség igénye nélkül osztunk meg néhány olyan gondolatot a témában, amely a jelenlegi általános rendszerben nem fellelhető. Természetesen a program még a formálódás állapotait éli, és nem is célunk ma még minden részletet feltárni az Olvasó előtt a készülő Fénypont-oktatásról. Az, aki komolyabb inspirációt érez a téma iránt – úgyis megkeres minket, esetleg csatlakozik, sőt, talán egyé is válik szívében a mozgalmunkkal.

A Fénypont - óvoda - és iskola a világ felfedezésének helyszíne, azaz mindennapjai számtalan kalandozási lehetőséget biztosítanak a résztvevő gyerekeknek, pedagógusoknak és szülőknek. Ez harmonizál arra a metaforára, miszerint az élet egy iskola, amely a világ megannyi színét megtapasztaltatja velünk, Utazókkal, Vándorokkal. Vagy képzeljük el egy kalandtúraparkot, egy izgalmas laboratóriumot, vagy egy jól felszerelt játszóteret, amely biztonságos keretek között biztosít lehetőséget az ön-és világ-felfedezésre. Számomra a legsokatmondóbb kép mégis ez: a Fénypont – óvoda - és iskola mindennapjai olyanok, **akár egy vadregényes, titkos, mágikus kertben való jelenlét**, amelyben manók és tündérek élnek; amely számtalan próbatételt és kalandot hozhat; és amely – hiszen a természet (és az ember) már csak ilyen – szüntelen fejlődésben, változásban, alakulásban, mozgásban van. A benne élő „kertészek” kreativitása, alkotókedve és tettvágya „mozgatja”, teremti élővé a kertet.

A pedagógusnak „kertésznek” épp úgy lennie kell e varázslatos „kertben”, mint egyre teljesebben kibontakozó, egyre színesebb „virágnak”, vagy napról napra tekintélyesebben és bölcsebben szemlélődő „gesztenyefának”. Feladata a „ragyogáson” túl: a gyermek inspirálása arra, hogy elinduljon ezen az úton. A gyerek pedig ösztönösen inspirálja a szülőket; a szülő pedig köszönetével, építő ötleteivel a pedagógust... és így tovább. Nem más ez, mint egy kerek, lehetőségek ezreit magában rejtő „önismereti kör”, amely „emelni” kész minden benne tevékenykedőt, a Természet körforgásához hasonlatosan mozdítva azokat.

A Fénypont-pedagógusnak adó-és vevő szerepkörben egyaránt helyt kell állnia. Ez azt jelenti, hogy befogadó, nyitott „diák” módjára szükséges, hogy a tanulás-és tapasztalásvágy hajtja, azaz benső igénye legyen folyamatosan képezni és fejleszteni magát. Erre többféle lehetőséget kap az intézmény keretein belül: egyéni és csoportos utakat egyaránt. Óraszámába

A szöveg kizárólag olvasási célokra használható.

beépítetten minden héten háromórás tanulói időt kap, amelyet saját épülésére használ fel, illetve bizonyos időközönként kollégáival közös, gyakorlati (leginkább önismereti, személyiségfejlesztő, pedagógiai) továbbképzéseken való részvételre is van lehetősége (esetenként kötelezettsége), meghívott előadó vezetésével. A tanári kar minden egyes tagja aktív része a közösségnek, kiegészítik egymást; a mindennapos közös alkotómunka (a tanítási blokkok előkészítése) és a szoros, inspirált együttműködés elengedhetetlen az eredményes munkában. A pedagógusok a folyamatokban inkább alkotók, mintsem végrehajtók, hiszen a blokkok egyéni vagy páros levezetésében a tudáson, felkészültségen túl a kreativitás és az improvizatív készség az irányító erő. A tanári karnak éppen ezért egy közös célért dolgozó, fegyelmezett „baráti” körként (egység-tudatú közösségként) kell működnie, nem pedig egymással versengő „idegenek” szünetekben való kényszerű találkozásaként. Ehhez azonban elengedhetetlen egymás ismerete, elfogadása, és az egyéni képességek tudatos összeadása. A csoportépítő játékok, közös kirándulások, nyári táborok és egyéb összejövetelek is ezt az összetartást erősítik közöttük.

/Már a program-kidolgozás folyamata is e szerint alakul nálunk. Minden résztvevő ért „valamihez”. A sok „valamit” (körcikket) összeadva szépen, lassan kialakul a „kör”. Részek, amelyek önmagukban is egységet alkotnak ugyan, de egymáshoz kapcsolódva a Nagy Egészet is meg tudják valósítani – így dolgozunk, tudatosan építve egymás képességeire, tudására, tehetségére. Egyéni felkészülési fázisainkban, ha elakadunk, vagy számunkra ismeretlen tudásra kellene szert tennünk a folytatáshoz, tudjuk, hogy kihez fordulhatunk segítségért, tanácsért – és máris az egyéniből páros, vagy akár csoportos munka lehet, amely magában hordozza a fejlődés, és a kölcsönös inspirálódás lehetőségét. Így nem nehéz új módszereket, „tudástömböket” kidolgozni./

A Fénypont-pedagógusok négy- (illetve három) évente jogosultak egy „feltöltődési félévre”. Ez azt jelenti, hogy négy- (illetve három) éves osztályfőnöki (és mellette szaktanári-nevelői) szerepük elvégzése után „kapnak” hat hónapot, amelyet fizikai és lelki töltekezésre, illetve tudatos önfejlesztésre használhatnak fel. Ez idő alatt bejáratosak az intézménybe, használhatják annak teljes eszköztárát (pl. könyvtár, tornaterem, uszoda), megtekinthetik kollégáik módszereit, beülhetnek azok foglalkozásaira, részt vehetnek a közös programokban, sőt, elvállalhatják különböző iskolai rendezvények megszervezését is. Azonban tanítási és mindennapos bejárás kötelezettségük nincs. Ez a hasznosan töltött hathónapnyi idő megelőzheti a „burn-out” kialakulását, mellette pedig új lendülettel töltheti fel a pedagógust.

A Fénypont – iskola felépítése

(A teljesség igénye nélkül – valójában csak „sejtetve” a megvalósulás mikéntjeit!)

A Fénypont – iskola tizenkét (plusz két) évfolyamot foglal magában.

A gyerekek az óvoda elvégzése után, hétévesen kerülnek az iskolába, és érettségiig, azaz tizennyolc-tizenkilenc éves korukig járnak oda, majd azt követően még egy vagy két évet vállalhatnak, amely speciális szakmai tudáshoz és oklevélhez juttatja őket.

Az iskola élén igazgató áll, akinek megbízatása (egyszer vagy többször) négy évre szól. Az igazgatót a tanári kar, illetve a Fénypont-komplexum aktuális vezetői együtt választják. Mellette két igazgatóhelyettes – egy szakmai és egy gazdasági -, illetve egy képzési vezető tevékenykedik. Ők négyen, illetve a szakterületek egy-egy vezetője alkotja a „Vének Tanácsát”, akik lényegesebb kérdésekben döntéseket hoznak. Az ő munkájukat a Fénypont-vezetők ellenőrzik, illetve komolyabb kérdésekben is hozzájuk lehet fordulni.

Az osztályfőnöki megbízatás három vagy négy évre szól (ez évfolyamtól függ). Ötödik évfolyamtól az adott osztály – egy, a „Vének Tanácsa” által összeállított lista alapján – magának választja meg osztályfőnökét (ez ösztönzi a gyerekeket az együttműködés készségének megteremtésében is). Az osztályfőnök speciális feladatokkal bír, amelyeket ezúttal nem részletezünk.

Az osztályok - amelyek 14-16 fővel bírnak – három kiscsoportot foglalnak magukban. Ezek szerepéről ezúttal szintén nem adunk át információkat.

A tanítás hétfőtől péntekig zajlik. Iskolai kirándulásokra, különféle rendezvényekre sor kerülhet szombaton is.

Minden reggel nyolc órakor kezdődik az első közös program, amely (az adott korosztályok számára befogadható módon) meditációval, azt követően pedig játékos, ébresztő jógával (a test teljes átmozgatásával) indul. Ezt az egészséges, teljes tápértékű, és magas vitamintartalmú reggeli követi, amit lehetőség szerint a természetben, vagy a teraszon fogyasztanak el (együtt) a tanulók és a pedagógusok (természetesen hidegben, esőben nem). A Fénypont-iskola természet-közeli elhelyezkedésű, csendes környezetben fellelhető, természetes alapanyagokból felépített, izgalmas épületegyüttes, amely praktikus és esztétikusan illeszkedik a szellemiséghez, és a gyakorlati megvalósuláshoz.

A konkrét tanítás tíz órakor kezdődik. Az első tanítási blokk – amely hagyományos tantárgyak szintjén meglehetősen komplex, általuk nem is mérhető – tizenkét óráig tart

A szöveg kizárólag olvasási célokra használható.

(korosztályoknak megfelelő „szünetezésekkel”). Általában kettő-három pedagógus vesz részt benne blokkonként, osztályonként, egymással szoros együttműködésben.

Az ebédre tizenkét órákor kerül sor, a reggelihez hasonló módon.

Fél egy és fél kettő között szabad program van – bizonyos keretek között (az iskola területén számtalan lehetőség adódik a hasznos, fejlesztő, fakultatív tevékenységek gyakorlására) -, majd fél kettő és fél négy között ismét egy tanítási blokkra kerül sor.

A fél négy és fél hat közötti időszak a választott tárgyaké, amikor is – naponta váltakoztatva – művészeti, vagy sporttevékenységeket gyakorolnak a gyerekek.

A tanítási napnak öt vagy hat órákor van vége.

A pénteki nap az egyéni képességfejlesztést helyezi fókuszba.

A számonkérés módja játékos és ösztönző. Osztályzatokkal csak felső tagozatban kezdenek dolgozni a pedagógusok, de akkor is speciális módon (addig személyes és csoportos értékelés – vagy inkább ösztönzés – zajlik).

Minden évfolyam vizsgázik év végén. Kreatív, inspiráló, a teljes évfolyamot – és minden egyént – megmozgató, nagyszabású feladatot kapnak a gyerekek, amelyet közönség előtt kell bemutatniuk, a legkevésbé sem szokványos módon (ezzel bizonyítva, mit tanultak a tanév során). Ugyanekkor a pedagógusok és a vállalkozó kedvű szülők is bizonyíthatnak, a humort sem mellőző produkcióikkal.

Hagyományos értelemben vett számonkérésre csak az utolsó két évben, az érettségire való felkészülés során kerül sor. Az utolsó két év két kizárólagos pillére ugyanis: az érettségire és a felvételire való tudatos – csoportos és egyéni - felkészülés (amihez a korábbi évek folyamatai következményeként már erős alapokkal bírnak a diákok), illetve a különféle szakmák mindennapjaiba való (gyakorlati) betekintés adja (ez alapján a gyerekek érettebb döntéseket hozhatnak pályaválasztásukat illetően).

A gyerekek házi feladatot nem kapnak, csak a többnapos-vagy hetes szünetekre jelölnek ki számukra a pedagógusok kreatív, ösztönző megoldandókat (egyénilag vagy csoportosan).

A tanév és a nyári szünidő során is vannak iskolai és iskolán túli programok, amelyekben a szülők is aktívan, alkotóként vesznek részt, így mindennapjaik része az intézménnyel való együttműködés, a gyermekükre való tudatos odafigyelés, a közös játékélmény megtalálása, a pedagógusokkal kialakított közvetlen, bizalmi viszony és – megint csak - az önismeret-szerzés lehetősége. A szülő tehát nem passzív szemtanú (és kezeit tördelő, gyötrődő fél),

A szöveg kizárólag olvasási célokra használható.

hanem aktív résztvevő, tájékozott együttműködő partner a folyamatban. Ez – félreértés ne essék - nem vesz el több időt tőle, mint a hagyományos oktatás elvárásai, ugyanis egyrészt élményszerű látogatásai vannak az iskolában, másrészt otthoni kényszer-teendők egyáltalán nem hárulnak rá a gyermeke iskolai mindennapjaival kapcsolatban. Az ő „feladata” a gyermekkel közösen töltött idő tartalmassá, gazdaggá és örömteljessé tétele – a többit a pedagógusra bízhatja. Az otthoni beszélgetések témájaként az iskola legfeljebb élményközpontként, nem pedig görcsöket okozó közegként fog felmerülni.

Az első négy évfolyam során a gyermek alapkészségeinek és képességeinek (pl. önkifejezés, kommunikáció, mozgás, higiéniai szabályok, írás, olvasás, számolás, természetismeret, környezetvédelem, háztartási alapismeretek, egészséges táplálkozás, hagyományismeret) fejlesztése kerül fókuszba – természetesen mindez gyakorlati és játékos, élvezetes módon (azaz mindaz, amivel a mindennapokban már gyakorlati szinten találkozik, és amire a tanulás megtanulásához szüksége lehet). Lehetősége van továbbá alapos betekintést nyerni a legkülönbözőbb művészeti- (zene, színháztudás, kézművesség stb.) és sporttevékenységekbe (játékos mozgás, tánc, labdajátékok, ügyességi játékok, úszás stb.), melynek során nemcsak ő maga fejlődik, de adottságai, rejtett képességei is felszínre kerülhetnek, sőt, világossá válnak a fejlesztésre szoruló területei is (ennek megfelelően a pedagógus bölcs ráérzéssel tudja vezetni, irányítani őt az önkitaljesítés útján). Természetesen az idegen nyelv(ek) tanulása is előtérbe kerül. A készség-és képességfejlesztés játékos időszaka ez, és egyben az alapozás is – a gyerek ugyanis közben észrevétlenül megtanul tanulni (mindenfajta stressz nélkül), és elkezdi tudatosan felfedezni a világot, önmagát és a másik embert. Az első négy év tehát a barangolás, az ismerkedés és a játék időszaka abban a bizonyos „mágikus kertben”.

A következő hat év rendszere ettől eltérő. A stabil alapok ugyanis már megvannak, így megkezdődhet a tudatos tanulás időszaka, bár természetesen ez sem nélkülözi a játékosságot és a kreativitást. A gyerek szintén alkotó a folyamatban, nem pedig egy „üres pohár”, amelyet tele kell tölteni adatokkal. Ő már tudja, hogy tanulni élmény, ezért kellően motivált a folytatáshoz; a „mágikus kertben” immár nem csak szemlélődő, de aktív „kertészként” is jelen van. Gondolkodik és tesz, alkot és teremt: nem ritkán varázsol (képességei tudatában). Tevékeny részese – társaival együttlépve - egy izgalmas időutazásnak: az őskortól egészen a jelenig vándorolnak ugyanis (félévről félévre) a diákok, egészen tizenharmadik osztályos korukig. Ez az utazás azonban nem egymástól elszigetelt, embertől távoli tananyagok halmazát mutatja meg nekik, hanem tapasztalati úton, megélések és élmények

A szöveg kizárólag olvasási célokra használható.

megteremtésével keresi az ember nyomait a világban. Hús-vér figurákat teremt, és élő tájakat, kipróbáltatja és megalkottatja mindazt, amelyet az emberi lény – evolúciója és történelmi barangolásai során – végigélt. Itt megelevenedés van, és egymással mindig összefüggő eseményláncolat (ok és okozat), sorsok és érzelmek, személyiségek, és persze a nagy tanulság: minden és mindenki Egy. A Fénypont-iskola ötödik-tizenkettedik évfolyama csupa élet, mozgás és tettvágy, önfelfedezés és emberismeret, kommunikáció, logika és ösztön – vagyis ez az életre nevelés és a szintézis feltárásának folyamata. Ezek után talán nem véletlen, ha ismétlem magam: itt bizony a pedagógusnak művésznek, de legalábbis alkotónak kell lennie, hiszen végtelenül örömteljes, ám meglehetősen összetett feladat vár rá: útítársként kell helytállnia „nevelt gyermekei” mindennapjaiban, kollégáival szövetkezve.

A „mágikus kert” harcos lelkű „kertészeket” hív életre, akik kíváncsiak, nyitottak és tetterre készek, ugyanakkor már ébresztgetik magukban a tudatosság tüzét. Bátrak, sőt, időnként vakmerők – nem félnek a nagy kalandoktól sem. Egy vágy fűti őket: megismerni az ÉLETET, önmagukat, egymást, és saját lehetőségeiket; a múlt, a jelen, és a jövő összehangolt működésében.

Az ezt követő két évről már esett szó: komoly váltás következik. A gyakorlati, játékos úton elsajátított hatévnyi tananyag elméletté való átalakítása, átisméltése történik – tudatos felkészüléssel az érettségire, a nyelvvizsgákra, a felvételire. A csoportos működés ekkorra háttérbe szorul – kiscsoportos és egyéni haladások zajlanak, természetesen nem megfélemezve a tudatos tehetségfejlesztésről sem. A diák már tisztában van az élet és a természet gyakorlati alaptörvényeivel, sőt, képes együttműködésben létezni velük, sokat tud önmagáról és a másik emberről, feltérképezte, hogy mi is érdekli igazán, és képes a tudatos tanulásra. Egészséges, sportos, a művészetek terén vannak képességei (bizonyos szinten készen áll az alkotómunkára), tud bánni a földdel, helyt áll a háztartásban, és az otthoni teendőkből, vannak hobbijai, képes irányítani indulatait, fejlett a kommunikációs érzéke, oldott közösségben, vannak barátai (harcostársai), sikerélményei, tud játszani és gyerek lenni stb.

Valószínűleg van „valami”, amiben igazán megtalálja önmagát – arra egyre komolyabb hangsúlyt fektet, vezető tanárai irányításával, akikben bízunk.

Mi hiányzik? A pályaválasztás során meghozott tudatos döntés. Éppen ezért a vizsgákra való felkészítés mellett a Fénypont-iskola az utolsó két tanév során lehetőséget biztosít számára egy újabb önmegtapasztalási „forradalomra”: heti egy nap kilép az iskola falai közül, és – hivatalos keretek között - elzarándokol egy olyan munkahelyre, ami vonzza, vagy legalábbis

érdekli őt. Félévente váltja ezeket a helyeket, és heti egy napot kap arra, hogy betekintsen az ott dolgozók mindennapjaiba, vagy akár – segédként – belefolyjon munkájukba. Így a pályaválasztás kérdése számára egyszerűbbé válik: valóban az-e a kívánt terület, vagy csak elképzelései, álmai hajtották afelé?

Az utolsó két tanév tehát kitekintés – és felelevenítés (sokszor önálló munka – azaz önállóságra nevelés). Ekkor már a hagyományos órák nem is működnek. A tehetséggondozás és néhány önismereti tárgy, sport- és művészeti fakultáció kerül még előtérbe, már csak a feltöltődés végett is. Ilyenkor célorientáltságot, kitartást és összpointosítást tanul a diák, na és persze még tudatosabban gyakorolt önfegyelmet, céljai eléréséért.

A **Fénypont-óvoda** a Fénypont-iskolába lépés előtti évekről szól. Részletesebben nem taglalnám itt és most, hiszen egyértelműen a későbbiek előkészítését takarja, világnézetünkkel, szellemiségünkkel teljes mértékben rímelve. Annyi, hogy a mi esetünkben az óvoda és az iskola szoros kapcsolatot ápolna, a mindennapokban is segítve, erősítve egymás munkáját (minden szinten).

A Fénypont – oktatási rendszer

A Fénypont-oktatás két fő pillére:

1. **Az óvoda** (három, illetve négy év)
2. **Az iskola** (tizenkettő, illetve tizenhárom vagy tizennégy év)

Esett szó korábban a **Fénypont-pedagógus módszertani képzésről** (3), illetve arról, hogy különféle **önismereti képzetekkel** (4) segítenénk azokat, akik később velünk dolgoznának, és azokat is, akik erre nem vágnak, csak saját útjukat keresik.

Azonban ezzel nem ért még véget oktatási körünk taglalása.

Tervezünk ugyanis egy **játszóházat** (5), amely egyfajta kreatív, játékos, fejlesztő terepként működne, ahol a szülő bizalommal és szívesen hagyhatná kisgyermekét, akár egy órás, akár egy napos elintéznivalója akad.

Szintén kidolgozás alatt van egy **szülői önismereti képzés** (6), amelynek lényege, hogy felkészítse az anyukákat és apukákat születendő gyermekük fogadására, illetve életre nevelésére; és eligazítsa azokat a szülőket, akik elakadtak, elbizonytalanodtak, kétségbeestek – bármilyen korú – gyermekük nevelése során. A program összetett (és szintén kreatív,

játékos, gyakorlati) – a mesemondástól az otthoni természetgyógyászaton át az egészséges táplálkozás kérdésein keresztül a tipikus problémás helyzetekre való megoldáskeresésig, vagy az elengedés kérdéséig sok mindent magában foglal úgy, hogy közben tükröt tart a benne résztvevőnek, és ráébreszti, mit kell tennie, változtatnia ahhoz, hogy az együttműködés gördülékennyé válhasson a gyermek és közte. A teherbe eséstől a gyermek felnőtté válásáig szó – és gyakorlat – esik minden anyát és apát érintő problémakörrel.

A kis egészek Nagy Egésszé válása

A rövid összefoglalóból valószínűleg kiderül, sok az elképzelésünk, a tervünk. És ha ezeket egységben nézitek, ráébredtek, az emberi élet szakaszait kísérménk végig támogatóként, segítőként: a fogantatástól egészen az időskori örömszerző tevékenységeig. Mert mindenkinek jár a szabadság, az önfeledtség megélésében rejlt, semmi mással nem helyettesíthető BOLDOGSÁG... Légy az, aki valójában vagy! és táncolj... ezzel inspirálva másokat... és „emelve” Földanyánkat az öngyógyítás folyamatában. Mindannyiunk felelőssége a JÖVŐ kialakítása. És nem mindegy, mit hagyunk gyermekeinkre, unokáinkra... akiknek kezében a bolygó és az emberiség fennmaradásának lehetősége vagy lehetetlensége...

Abban bizonyosak vagyunk – és sorra kapjuk is erre a külső megerősítéseket -, hogy egy új módszerre épülő, humánus, aktuális energiákkal és igényekkel dolgozó oktatási intézményre szükség van, hogy a következő generációk már szárnyakon „repülhessenek” át a Nagyméretű Élet (általuk ki)tárt ajtaján, ne pedig lehajtott fejjel, görnyedten, a kilincset tapogatva, kétségbeesetten, bizonytalanul. Hogy későbbi felnőttkoruk komoly hányada (vagy teljes egésze) ne a sebnyalogatásról, a kényszeres gyógyulásról, és a gyermekkorban/után eltemetett álmok siratásáról szóljon – hanem a Harmóniáról és az Önkiteljesedésről, a Tudatosságról és a Világ Segítéséről, egy szebb jövőért.

Boldog gyermekekből lesznek az elégedett, harmóniában élő, saját útjukat járó felnőttek, akik örömet képviselnek a világban, és puszta lényekkel erőt adnak, másoknak.

Kérjük, hogy jelenlegi elképzeléseinkben ne a hibákat keresd (bár az építő jelzéseket természetesen szívesen vesszük), inkább, aki nem sajnálja energiáját és idejét egy boldog óvoda és iskola közös álmodására – csatlakozzon hozzánk hitével, bizalmával, gondolatai és tettei erejével. Aki pedig úgy érzi, hogy számára nem ez az út, ugyanakkor segíteni vágyik a

A szöveg kizárólag olvasási célokra használható.

megvalósulást (saját utódait is megajándékozva ezzel) – támogassa mozgalmunkat eszközeivel. 100 vagy 1000 Forint is sokat jelent, sok 100 és 1000 Forintos összegéből (egységéből) ugyanis berendezésre kerülhet akár egy osztályterem, vagy vásárolhatók vetőmagok a gyerekek kertészeti tanulmányaihoz. Minden lépés számít – és ez a terv valóban csak EGYÜTT sikerülhet. Itt és Most elindulva, mert nem sok már az időnk a változtatásra.

Fogjunk Össze Egy Jobb Világért!

Szeretettel: Virág